

Park „Solidarności”/Park der „Solidarnost”

Współczesna historia terenu, ograniczonego ulicami Wyszyńskiego, Korczaka i Piłsudskiego, a dziś noszącego nazwę park „Solidarności”, zaczęła się w latach 90. XX wieku. Wtedy to „park Leśny” (Waldpark), istniejący od czasów budowy leśnego osiedla mieszkaniowego dawnej Hydrierwerke Stettin - Pölitz AG, otrzymał postać parku w dzisiejszym rozumieniu tego określenia.

Najpierw zdefiniowano obszar (ok. 2,27 ha) i zaprojektowano rozwiązania przestrzenne, m.in. centralny plac oraz odchodzące od niego w różnych kierunkach alejki. Główne ciągi komunikacyjne otrzymały brukowaną nawierzchnię, a przyjęty układ respektował powstałą przez lata sieć leśnych dróg i ścieżek.

Ambitnym wyzwaniem, jakie stanęło przed architektami na nowo tworzonego parku była budowa i przebudowa szaty roślinnej. Park leśny, przez długie dziesięciolecia był fragmentem rozległego lasu miejskiego, wyodrębnionego z jednolitego kompleksu za sprawą zabudowy przy obecnych ulicach Janusza Korczaka i Kresowej. Porastały go przede wszystkim wyniosłe sosny pospolite, z niewielkim udziałem drzew liściastych (głównie dęby, nieliczne brzozy i odmiany klonów).

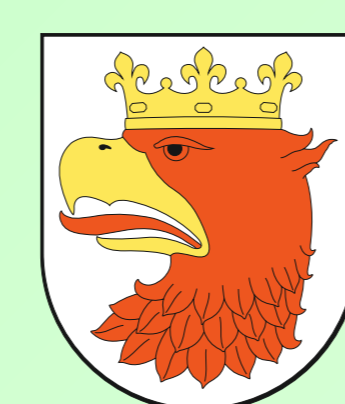
Prace nad utworzeniem parku, prowadzone od połowy lat 90. XX wieku, zmieniły proporcje i charakter zadrzewienia. Osnowę roślinności nadal stanowi sosna pospolita (dziś 68% rosnących tu drzew), ale za sprawą samosiejek i świadomych nasadzeń zwiększył się udział drzew liściastych. W parku występują różne rodzaje dębów (dziś 10 %), stosunkowo liczna reprezentacja klonów (pospolity, polny, jawor i jesionolistny), brzoza, osik (topola osika), jarzębów (jarzębin) oraz pojedyncze okazy grabów, kasztanowców, leszczyny i głogu. Z gatunków ekspansywnych notuje się obecność czeremchy amerykańskiej (1% drzewostanu) i robinii akacjowej (0,65%).

W ramach świadomego kształtowania przestrzeni parkowej, pod koniec XX wieku zaczęto wprowadzać krzewy ozdobne. Z pierwszej partii nasadzeń ocalało stosunkowo niewiele, po późniejszych uzupełnieniach kompletna lista krzewów liczy 598 pozycji. Z ciekawszych roślin występują: różne rodzaje irgi, tawuły, żylistki szorstkie, jaśminowce wonne, berberydy oraz derenie. Krzewy rosną głównie przy granicach działek i wejściach do parku, sporadycznie spotyka się je również wewnątrz zadrzewienia parkowo-leśnego.

Dawny policki park Leśny, który decyzją Rady Miejskiej, 16 grudnia 1997 roku otrzymał nazwę park „Solidarności” jest parkiem w ciągłej budowie. Główny kierunek starań opiera się o dwie linie programowe. Pierwsza dotyczy dbałości o zachowanie i uszlachetnianie posiadanego zasobu, w czym mieszczą się wszelkie działania pielęgnacyjne i zapobiegające potencjalnym nieprawidłowościom rozwojowym. Druga zmierza do takiego przekształcenia omawianego obszaru, które stworzy harmonijne połączenie idei ekspozycji ciekawej struktury botanicznej z organizmem stale rozwijającego się miasta.

Na zdjęciach: przykłady drzew i krzewów w parku „Solidarności”
Auf den Aufnahmen: Beispiele von Bäumen und Sträuchern die im Park der „Solidarnost” wachsen.

Gmina / Gemeinde Police 2013

Die gegenwärtige Geschichte dieses Geländes, eingegrenzt von den Straßen: Wyszyńskiego, Korczaka und Piłsudskiego, mit der heutigen Bezeichnung „Park der Solidarnost”, begann in den 90er Jahren des 20. Jh. Zu dieser Zeit erlangte der „Waldpark”, durch den Bau der Waldsiedlung für Zwecke des Hydrierwerkes Stettin- Pölitz AG, seine Parkfunktion im Sinne der heutigen Bedeutung.

Zuerst wurde das Gelände (ca. 2,27 ha) bestimmt und räumlich geplant u.a. der zentrale Platz und die, in verschiedenen Richtungen verlaufenden, Alleen. Die Hauptwege wurden gepflastert und entsprechen der Wald- und Pfadwegführung die über Jahre hinweg entstanden ist. Für die Architekten wurde es zu einer ehrgeizigen Herausforderung die Pflanzendecke zu gestalten und umzubauen. Der Waldpark war über Jahrzehnte lang Teil eines sich weit erstreckenden Stadtwaldes. Man konnte hier vor allem hohe Waldkiefern mit einem kleinen Anteil an Laubbäumen (hauptsächlich Eichen, einige Birken und Ahornarten) vorfinden.

Die Arbeiten Mitte der 90er Jahre des 20. Jh. an der Parkgestaltung änderten das Verhältnis und die Art der Bepflanzung. Grundlage der Pflanzenwelt war weiterhin die Waldkiefer.

Durch die Naturbesamung als auch zielgerichtete Bepflanzung vergrößerte sich der Anteil an Laubbäumen. Im Park gibt es verschiedene Eichenarten, verhältnismäßig viele Ahornarten (Spitz-Ahorn, Feldahorn, Berg-Ahorn, Eschen-Ahorn), Birken, Pappeln (Zitterpappel), Mehlbeeren (Vogelbeeren) und einzelne Heibuchen, Rosskastanien, Haseln als auch den Weißdorn.

Unter den sich ausdehnenden Arten wurden die Spätblühende Traubenkirsche und die Gewöhnliche Rubinie vermerkt.

Im Rahmen der bewussten räumlichen Planung der Parkanlage, wurden Ende des 20. Jh. Ziersträucher angepflanzt. Von der ersten Anpflanzungsmaßnahme sind nur noch einige Exemplare vorhanden aber mit späteren Ergänzungen wurden im vollständigen Sträucherverzeichnis 598 Positionen vermerkt. Zu den interessantesten Pflanzen gehören: verschiedene Arten der Zwergmispel, Spiersträucher, Deutzien, Europäische Pfeifensträucher, Sauerdorne und Kornelkirschen. Die Sträucher wachsen hauptsächlich an der Flurgrenze und an den Parkeingängen, nur seltene Exemplare sind im Inneren der Waldparkanlage zu finden.

Der damalige Pölitzer Waldpark erhielt mit dem Beschluss des Stadtrates vom 16. Dezember 1997 den Namen „Park der Solidarnost” und befindet sich im ständigen Umbau. Die geplante Umgestaltung basiert auf zwei Maßnahmen. Die Erste bezieht sich auf die Pflege und Veredelung des existierenden Bestandes und umfasst jegliche Pflegemaßnahmen, die potentielle Entwicklungsstörung verhindern sollen. Die Zweite bezieht sich auf die Umgestaltung und harmonische Verknüpfung der interessanten, botanischen Struktur mit der Stadt, die sich im ständigen Wandel befindet.